— Крім Ду Юй, ти бачила, щоб вона через щось інше так сильно переживала?

— Теж вірно.

Шу Инжань позіхнула, неспішно злізла з ліжка, взула тапочки, підійшла і сіла Фу Ханьхуэй на коліна. Дивлячись, як та дописує задане викладачам позавчора невелике есе, вона обняла її за шию і пробурмотіла:

— Як думаєш, чому, якщо дивитися на них окремо, кожна здається гедрой, а варто їм зійтися разом, як від них починає віяти чимось таким… нетрадиційним?

— Як думаєш, вони й справді одна одній подобаються?

Фу Ханьхуэй зупинила руку, що писала есе, обняла Шу Инжань за тонку талію, згадала, як ці двоє зазвичай спілкувалися, і що більше розмірковувала, то більше переконувалася: її маленька дівчина малацію.

— Важко сказати. Зрештою, вони прилипли одна до одної більше, ніж ми з тобою, і не можуть розлучитися навіть на хвилину. Якщо казати, що між ними нічого немає, тоцьому навряд чи хтось повірить.

Шу Инжань випросталася і серйозно запитала:

— Може, спробуємо їм допомогти?

Фу Ханьхуэй:

— Як саме допомогти?

Шу Инжань:

— Ну… потайки натякнути, чи що?

Фу Ханьхуэй:

— Забула? Гетеросексуальні дівчата, коли починають поводитися нерозлучно, стають ще липкішими й нуднішими за нас. Хоча Ся Му й збочила в наш бік, на наш погляд, вона байдужа до всіх інших і цікавиться лише однією Ду Юй, а решта для неї просто не існує.

До того ж, схоже, що сама Ду Юй про таке навіть не думає. У її погляді на Ся Му немає того почуття, що я бачу в твоїх очах, коли ти дивишся на мене. Це швидше нагадує щось більше, ніж

просто дружба, але ще не любов.

Коли Фу Ханьхуэй домагалася Шу Инжань, та дивилася на неї точно так само — ніби вже більше ніж друзі, але ще не коханки.

Вони хороші подруги, які не можуть жити одна без одної, але при цьому не можуть бути разом.

Ніхто не наважується заговорити про це першим, бо варто лише промовити ці слова, як зникне сам статус друзів.

Вона припускала, що Ся Му і Ду Юй опинилися в такій самій ситуації.

— Краще не втручайся. Будемо просто звичайними сусідками по кімнаті та подругами, а якщо скажемо зайвого, вони тільки розізляться.

Шу Инжань надула губи:

— Але коли я дивлюся на них, мені здається, що я бачу нас у минулому.

Фу Ханьхуэй підняла руку, легенько провела пальцем по носі Шу Инжань і з ніжною усмішкою сказала:

— Тобі будь-хто здається схожим на нас у минулому, маленька дурник.

Поки ці двоє насолоджувалися солодкими митями, в іншій частині гуртожитку Ся Му, яка встигла лише натягнути тапочки і вибігти назовні, помітила біля сходів Ду Юй. Вона розкрила рот, щоб щось сказати, але тут же побачила, як з Ду Юй прощається Хуа Ханьжуй.

Помітивши її, Хуа Ханьжуй з легкою усмішкою на губах вимовила:

— Ся Му, знову зустрілися.

Почувши ім'я Ся Му, Ду Юй на мить напружилася. Згадавши слова Ся Му про те, що в неї є кохана людина, вона відчула болючий укол у серці, але швидко взяла себе в руки.

Ся Му ніяк не очікувала зустріти тут Хуа Ханьжуй. Чому вона не бачила її цілий рік до цього — ту саму особу, чиї гуси її покусали?

До того ж, звідки в цій її посмішці взявся ледь помітний виклик?

Вона чемно кивнула у відповідь:

— Привіт.

Хуа Ханьжуй не звернула уваги на холодність Ся Му і запропонувала Ду Юй:

— Ду Юй, давай наступного разу знову кудись сходимо разом. Мені здається, сьогоднішній фільм був недостатньо захопливим. Подивлюся, чи не з'явиться чогось страшнішого, і влаштуємо ще один спільний перегляд.

Уникаючи запитального та здивованого погляду Ся Му, Ду Юй тихо відповіла:

— Добре, вибач за турботи сьогодні.

Ся Му насупилася:

— Страшний фільм?

Хіба Ду Юй не боялася привидів? Чому вона раптом пішла дивитися хорор із кимось іншим?

Хуа Ханьжуй з усмішкою кивнула:

— Еге ж, ми сьогодні дивилися Останній рубіж проти зомбі, корейський фільм. Дуже цікава картина, доволі реалістична, в деяких місцях навіть лячна. Ти дивилася його, Ся Му?

Ся Му перевела погляд на Ду Юй. Та стояла, опустивши голову і дивлячись під ноги, і навіть не збиралася нічого пояснювати. Груди Ся Му раптово спалахнули люттю, але, глибоко зітхнувши, вона придушила гнів і з абсолютно безстороннім виразом обличчя відповіла:

— Ні, не дивилася. Я не велика любителька жахів.

Хуа Ханьжуй з помітним жалем промовила:

— От шкода, справді гарне кіно.

Ся Му злегка примружила очі:

— І справді шкода, очікування не виправдалися.

Збагнувши підтекст у словах Ся Му, Ду Юй поспішно звернулася до Хуа Ханьжуй:

— Іди до кімнати, а решту обговоримо пізніше. Нам уже час повертатися.

Сказавши це, вона схопила Ся Му за руку і швидко потягла її геть, залишивши позаду Хуа Ханьжуй, чия посмішка поступово згасала.

Проводжаючи поглядом постаті двох дівчат, що віддалялися, Хуа Ханьжуй тримала руки в кишенях брюк і подумала про себе: Ся Му, значить…

Дівчата тягли одна одну аж до дверей своєї кімнати. Оскільки їхнє помешкання знаходилося в самому кутку коридору, тут завжди було малолюдно, а зараз, під час обіду, в гуртожитку взагалі стояла тиша.

Щойно вони дійшли до дверей, Ду Юй відпустила руку Ся Му, але та миттєво перехопила її і притиснула Ду Юй спиною до стіни.

Відчувши, що настрій Ся Му змінився на гірший бік, Ду Юй піджала губи і не наважувалася подивитися їй в очі. Трохи сором'язливо опустивши погляд, вона напружено запитала:

— Що ти робиш?

— Що я роблю? Це я повинна в тебе запитати!

Голос Ся Му тремтів від злості, весь той страх і неспокій, що накопичувалися в ній увесь день, вирвалися назовні. Вона приглушеним, гнівним тоном почала допитувати:

— Коли це ви встигли зійтися?

Ти взагалі знаєш її? Знаєш, яка вона людина? Яка її мета? Знаєш, чим займається її родина і що вона говорить про інших за їхніми спинами?

Почувши цей різкий тон, Ду Юй згадала все, що казала їй Хуа Ханьжуй перед тим, як вони подружилися, і спалахнула праведним гнівом:

— Я просто заводжу друзів, чому я повинна знати все про її родину!

Хіба ти не знаходиш свою поведінку дивною? Я всього лише знайшла людину для спілкування, а не почала з нею зустрічатися! Чого ти реагуєш так, ніби в тебе з-під носа увели…

Останні слова ось-ось готові були зірватися з її язика, але здоровий глузд змусив Ду Юй вчасно

проковтнути їх. Вона лише вперто дивилася на Ся Му широко розплющеними очима, повними образи.

Очі Ду Юй почервоніли, в носі защеміло. Вона не розуміла, в чому її провина і чому Ся Му так на неї зривається, адже ця людина першою відмовилася від неї.

Вона вже була готова розлюбити Ся Му, то навіщо та знову чіпляється до неї? Якщо вона не кохає її, то навіщо так добре ставиться? Хіба складно просто бути звичайними друзями?

http://bllate.org/book/40708/5174255